

ELUNVA MÁR
A ROSSZ IDŐT

*Sötét a föld, sáros az út,
Ködön holdfény szüremlik át,
Homályos égen fekete
Foltokkal futnak most a fák.
Ki szeret ilyen rossz időt?
Fekete nappalt, éjszakát?
Ránk tornyosul fenn a felhő
Árnyéka, ha hosszan megnő.
Zúzmarás rozmaringon át,
Zsalugáteres ablakon,
Ahol a szél hangosan jár,
Mint a madár, a zöld szárnyú,
Bolyhos tollú, kékes lábú,
Szikrás csillagot lépdelve,
Járásában zeng a kedve.
Zenét szítál a faág is
Szélmuzsikát hangszerelve,
Csontfurulyát billentyűző
Játszi kedvvel, ékességgel.
Csőre között pergő kiskő
Pattogatott dallama száll.
Bársonyos árnyékú trillák
Lassan, lágyan simogató
Refrénszerű muzikaszó
Áradó cimbalomhangon
Tárukodik tündérkedve,
Zengedezik az ég benne,
Piros ragvogássá válik
Egészen a földhatárig,
A nagy látóhatár alatt*

Csak jönné már mihamarabb!